

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Het Paradys der Geestelijcke ende Kerkelijcke
Lof-sangen/ op de principaelste Feest-daghen des
gheheelen Jaers**

Afhakker, Aegidius

Herzogenbusch, 1621

Tot de Moeder Godts/ staende onder het kruys. Op de voor-gaende wijze.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55072)

Die ons nu open staet:

U krups dat heeft dooz-schoten/

Ghemorseldt 't Serpent quaet:

Dooz u ons Toe-verlaet

Hebben wy vol pardoen/

Van alle ons misdaet.

Wat kond' ghy ons meer doen?

Dooz u/etc.

U moeten wy lof spzecken

Met een danckbaerigh woordt:

Wy vaten vol ghebzecken:

O Jesu ons aenhoordt/

Al komt het traghe voort.

Wenmerckt ons flauwighepdt/

Dooz u graci' ons spoozt

Ter deughd in eeuwighepdt.

Al komt/ &c.

Tot de Moeder Godts/
staende onder het krups.

Op de voor-gaende wijze.

Het stondt een Moeder reene
Reffens dat krupren houdt/

Deer

Seer dzuckelijck in weenen/
 In liefde niet verkoudt/
 Met pijn menighfoudt
 Sagh sy haer Soon eerbaer
 Hanghen als puer reyn goudt
 In 't vper des lydens swaer.

Met/Sc.

Wiens mede-lydend' herte
 't Sweerdt dzuckelijck door-sneedt.
 Och hoe was dat in smerte/
 Bedrukt/benouwt/ besweet.
 Wanneer soo grooten leedt
 Haer Soon ghebenedijdt
 Wierdt aen ghedaen/ seer wreedt:
 Door haer noyt droever tijdt.

Wanneer/Sc.

Wie isser toch op Aerden
 Die niet bedroefd soud' zyn/
 Dat hy sagh vol mee-waerden
 Des Heeren Moeder sijn
 In sulck een swaere pijn?
 Wien soud' het deeren niet/
 Die sagh' op elck termijn
 Haer lyden en verdriet?

In sulck/Sc.

Om die schuldt en misdaden
 Van al zyn volck onbzoet/
 Sagh sy met dzuck beladen

Van

Van hoofde tot den voet
 Jesum/dooz-wondt/bebloedt:
 Sy sagh in 's d'uckx fozeest
 Sterben haer Soone soet/
 Als hy gaf zynen Geest.

Jesum/ Ec.

Maria schoon fonteyne/
 Vloeydt in mijns zielen mondt
 Met sulcken liefde repne/
 Dat ick magh oock ter stonde
 Smaecken in 's hertsen grondt
 Dit lyden swaer en gru:
 Op dat ick soo dooz-wondt
 Magh weenen hier met u.

Smaecken/ Ec.

Doet toch mijn herte b'anden
 Tot Godt nacht ende dagh/
 Bindt met der liefden banden
 In 't hert al zyn verd'aggh/
 Dat ick behaghen magh
 Hem soo dooz-wondt vooz my:
 Sijn pyne met beklagh
 In my bedeeldt toch ghy.

Dat ick/ Ec.

Beweeghdt mijn herte binnen
 So langh' ick leve kranck/
 Om met u te versinnen
 Des kruppen lyden strangh'.

't Is

't Is doch al mijn verlangh' /
 Met een druckigh vermaen
 Met u nemen den gangh /
 Om neffens 't kruys te staen.

't Is doch / Ec.

Der Maeghden Maeghd verheben /
 Doet my hier Christus doodt /
 Sijn passie / bitter leven /
 Draghen in 't herte bloodt:
 't Sp in vzeughd oft in noodt /
 Dooz een liefd' onbebleckt /
 Ghedencken al d'aenstoot
 Van God en mensch perfect.

't Sp / Ec.

Maect my dooz u toch vierigh /
 Maeghd-Moeder excellent:
 Bezijdt my van 't dangierigh
 Oper / en 't eenwigh tozment.
 In mijnen lesten endt
 Met Christus krukce schoon
 Weest my (bid ick) omtrent /
 En voerdt na 's Hemels throon.

In mijnen / Ec.

